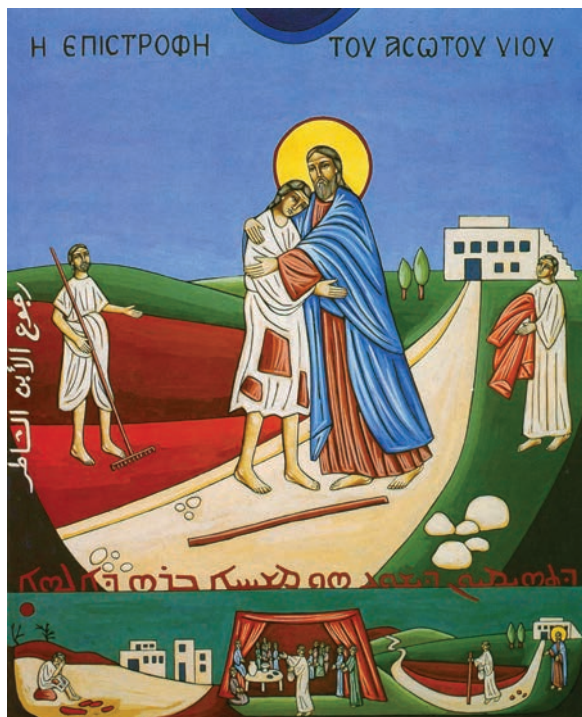

Ressò

Abril 14

Icona de la Parábola del fill pròdig

vidaCreixent

MOVIMENT CRISTIÀ
DE GENT GRAN

El retrat del Déu de Jesús

Al seu evangeli Joan recull que quan els deixebles estaven units per celebrar el sopar Pasqual, després de rentar els peus als deixebles, Jesús els va dirigir unes darreres paraules de comiat. En un moment del discurs Felip interromp al Mestre i deixant-se portar per l'emoció li diu: "Senyor, mostra'ns el Pare, i no ens cal res més". Jesús li respon amb aquestes paraules que resumeixen a la perfecció el retrat que ell vol oferir de Déu: "Felip, fa tant de temps que estic amb vosaltres, i encara no em coneixes? Qui m'ha vist a mi ha vist el Pare. Com pots dir que us mostri el Pare? ¿No creus que jo estic en el Pare i el Pare està en mi?". Aquestes paraules de Jesús deixen clar que tot el que ensenya, tot el que fa i com ho fa està en funció de reflectir amb la màxima fidelitat la imatge del seu Pare a tot aquell que es creua amb ell.

No són només les paràboles més explícites com la del fill pròdig o l'ovella perduda o l'ensenyament des del contrast de la manera de pregar del fariseu i el publicà. El Senyor intentar suscitar en nosaltres una altra manera d'entendre i viure el Regne de Déu mostrant-nos amb insistència el rostre veritable de Déu. L'apreciació i acolliment per part nostra d'aquest retrat de Déu és motor destinat a il·luminar les nostres vides, a convertir els nostres cors.

Un rostre que va aparèixer a les primeres passes del Gènesi, amb un Déu que és just, però encara més misericordiós. Una fesomia que continua desenvolupant-se al cicle dels patriarques fins arribar a la fidelitat de l'Èxode, malgrat la deslleialtat del seu Poble. Una aparença cada vegada més perfilada als versets dels Salms i a les paraules, fins i tot dures, dels profetes. I és que signes i la mateixa existència del Regne de Déu pivoten en aquest Déu que als evangelis no cessa de revelar-se com a "Déu de bondat i misericòrdia". Jesús portarà aquesta imatge de Déu fins a les darreres conseqüències. Ningú a part d'ell ho podrà fer amb aquesta exactitud perquè parla del que ell "ha vist i ha sentit" del mateix Pare. Veure l'actitud de Jesús vers els més pobres, els petits i els pecadors és veure el cor del nostre Déu.

Escotar la paraula que Jesús adreça als seus deixebles, a les multituds, als endimoniats, a les dones, als jueus que es malfien, fins i tot als esperits malignes és

© Vida Creixent
C/València 218, 1r 2a Esquerra, Barcelona
08011 Barcelona
Tel. 93 412 21 20
info@vidacreixent.org
www.vidacreixent.org
Secretaria: Tardes d'17:00 a 19:00h

Text de la fotografia de portada:
La icona de la portada representa la Paràbola del fill pròdig, és part del tema 8 del nostre curs *Els signes del Regne de Déu*.
Dipòsit legal: B. 8.204-2007
Disseny: Dfinis Design
Maquetació: David Albarracín

Editorial

prendre consciència de la referència constant a la presència del Pare. Tots els signes i miracles del Senyor perfilen l'acció de Déu.

Per últim, la vida de Jesús i sobretot la seva mort a la creu, lliurament definitiu a las mans del Pare per amor, fan encara més precisos els traus distintius més íntims que Déu vol deixar-nos com a penyora del seu rostre en aquesta vida. Un rostre que cal que els creients, amb l'ajut de l'Esperit Sant, siguem capaços de contrastar i reconèixer també en les nostres vides i les vides dels nostres germans i germanes.

Mn Ramon Mor Balaguer

Espai de reflexió i silenci

La pregària de St Ignasi de Loiola

Íñigo López de Recalde, que així es deia St Ignasi, era militar de professió. Va caure ferit a la cama dreta i fou enviat a Loiola perquè hi passés la convalescència. Mentre s'estava guarint, va decidir canviar de vida i inicià un pelegrinatge a Jerusalem; de camí, passà per Manresa tot venint de Montserrat, on deixà els seus vestits i la seva espasa als peus de la Mare de Déu, la nit del 24 al 25 de març de 1522. S'estigué a Manresa entre el 25 de març de 1522 i principis de febrer de 1523 en una senzilla cova, avui coneguda com a Cova de Sant Ignasi, que s'ha convertit en un dels referents universals del món jesuític. Sembla que la seva estada a Manresa és deguda que la ciutat de Barcelona, des d'on volia embarcar, es trobava tancada per por de la pesta que assolava la regió. És en aquest període quan comença una vida de pobresa, oració, i penitència. Començarà a formular la seva experiència espiritual començant el que més endavant serà el llibre dels *Exercicis Espirituals*.

Us poso el anomenat “principi i fonament” dels seus Exercicis Espirituals. Espero que així, pels qui encara no heu fet els seus Exercicis, us vinguin ganes de fer-los...

“Perquè així com passejar, caminar i córrer són exercicis corporals, de la mateixa manera qualsevol forma de preparar i disposar l'ànima per a treure totes les afeccions desordenades i, un cop tretes, buscar i trobar la voluntat divina en la disposició de la pròpia vida per a la salut de l'ànima, es diuen exercicis espirituals”.

Ignasi de Loiola, *Exercicis Espirituals*, núm. 15

Paràbola del fill pròdig ...? (Lc 15, 1-3. 11-32)

Amb la tradicional simplicitat de les icones, aquesta mostra casi tots els aspectes fonamentals de la paràbola de l'evangeli del fill pròdig. En el panell central, l'abraçada del pare i el fill que retorna, el criat que porta les noves vestidures i el germà que te un posat expressiu, ple d'estranyesa. En els panells inferiors, (de dreta a esquerra) la sortida de casa del fill, amb la bossa dels diners, la festa de la vida de disbauxa , i el moment de reflexió abans de tornar. *Vegeu-ho en la foto de la icona de la portada.*

Hi ha una pista important: el pare ja és el Pare, amb la corona que ens el senyala com a tal. Ja coneixem el text, però ¿perquè l'hem etiquetada com “del fill pròdig”? Senzillament perquè ens és el més còmode: és el dolent, el que ha fallat.

Però podria ser la paràbola del “germà enfadat”, que posa els seus interessos, legítims, per damunt de la celebració de la recuperació del germà.

O “del pare bo”, que és al final el que Jesús ens vol mostrar. Encara que el focus de l'acció siguin les corredisses del petit de la casa, el “prota” és el Pare, que mai vol distanciar-se dels fills, i que accepta que la seva llibertat sigui tan gran que vagi fins i tot en contra dels seus pensaments i de les seves preferències. Després de tot cap dels germans respon al que semblen ser els ensenyaments del pare, un perquè se'n va i l'altre perquè no sap perdonar, però ell els estima igualment tots dos.

Hi ha detalls en el text per a escriure un llibre, més que en un post en el blog. Només un per mostra. El Pare, que espera el petit amb ànsia, també surt a rebre l'altre fill, que està dolgut per l'acollida del que ha tornat, per fer-lo entrar en raó de què és el més important.

Quantes vegades som “germà gran”, enfadats pel tracte que reben els altres?

Quantes vegades sabem esser “pare bo” acollint i estimant fins i tot a aquells que pensen i fan diferent de nosaltres?

Quantes vegades som “fill pròdig” i ens costa de reconèixer que ens hem equivocat?

Sabem retornar al Pare i demanar-li perdó?

Narcís

Extret d'Internet a l'enllaç: http://mercadal.blogspot.com.es/2012_03_01_archive.html

Guia per no haver d'anar a una residència

Fer-se vell acompanyat de la taula de menjador on s'han viscut tants dinars familiars, rodejat de les fotografies que resumeixen tota una vida, veient a les parets els quadres de sempre i observant a través del balcó un paisatge totalment recognoscible no es pot comparar a fer-ho en una residència, per molt bé que estiguin les instal·lacions i per molt bons professionals que s'encarreguin de l'atenció. Aquesta és la teoria que defensa Sant Egidi, una comunitat cristiana d'ajuda als col·lectius vulnerables, i per això han editat *Com quedar-se a casa quan s'és ancià*, una mena de pàgines grogues que recullen les possibilitats de suport, serveis i companyia per facilitar les gestions del dia a dia a les persones de Barcelona que s'estimen més continuar vivint en el seu entorn tot i fer-se grans, i no pas anar a una residència.

“Sovint la institucionalització d'una persona gran es fa sense escoltar el seu parer i de cop es troba isolat en un món que no reconeix i on no el coneixen”, va advertir ahir la coordinadora del servei als ancians de Sant Egidi, Montserrat Vilaseca. Així mateix, va assegurar: “Es curen i reaccionen millor a la malaltia si opten per quedar-se a casa.” Conscient, però, que les persones grans tampoc volen ser una càrrega per als familiars, Vilaseca va demanar a les administracions que apostin per serveis que s'han demostrat tremendament útils, com ara l'atenció domiciliària. En el cas de Barcelona, un 5% dels

ancians ja tenen aquest servei (un total de 17.073), mentre que la cobertura mitjana europea és del 12%.

La coordinadora de *Com quedar-se a casa quan s'és ancià*, Gemma Muñoz, defensa que poder decidir seguir a casa “no és una proposta ingènua, sinó molt sensata”. Pel que fa a la qüestió econòmica, va assegurar que una plaça de residència pública costa a les administracions entre 3.500 i 3.800 euros, i 1.650 euros si es concerta en una residència privada, mentre que una atenció continuada a casa costa uns 1.500 euros. En la guia es troba de manera ordenada informació sobre serveis per curar-se a casa, per tramitar certificats de reconeixement de discapacitat, com fer tot tipus de gestions per telèfon (des de renovar el DNI fins a fer donació de roba), informació sobre ajuts econòmics, saber demanar ajuda en cas d'assetjament immobiliari, claus per moure's per la ciutat i llistes d'activitats per al temps lliure o per fer voluntariat.

Sònia Pau

Fotografia extreta del diari Elpuntaviu

Les homilies del papa Francesc

“Hem de dur sempre a la butxaca l’Evangeli”

Angelus del papa Francesc a la Plaça de Sant Pere del Vaticà, 16 de març de 2014

L'esdeveniment de la Transfiguració ens recorda que Jesús “va portar amb Ell Pere, Jaume i Joan” i els va conduir “dalt d’una muntanya”. La muntanya – subratlla el papa – representa “el lloc de la proximitat amb Déu”, “el lloc de la pregària, on trobar-se davant la presència del Senyor”. Allà dalt, Jesús es mostra als tres deixebles “transfigurat, lluminós” i després apareixen Moisès i Elies, que conversen amb Ell. El seu rostre és “tan resplendent”, que Pere “en queda fulgurat”. Però, de seguida, ressona des dalt “la veu del Pare que proclama Jesús el seu Fill predilecte”, dient “Escolteu-lo”.

“És molt important aquesta invitació del Pare. Nosaltres, deixebles de Jesús, estem cridats a ser persones que escolten la seva veu i prenen seriosament les seves

paraules. Per escoltar Jesús cal ser prop seu, seguir-lo, com feien les multituds de l’Evangeli, que el seguien pels camins de Palestina- Jesús no tenia una càtedra o un púlpit fix, sinó que era un mestre itinerant, que proposava els seus ensenyaments, que eren els ensenyaments que li havia donat el Pare, al llarg dels camins, recorrent trajectes no sempre previsible i a vegades poc còmodes”.

“Cal seguir Jesús per escoltar-lo “en la seva Paraula escrita, en l’Evangeli”.

“Vosaltres llegiu l’Evangeli? És una cosa bona; és una cosa bona tenir un petit Evangeli, petit, i dur-lo amb nosaltres, a la butxaca, a la bossa, i llegir-ne un petit fragment en qualsevol moment del dia. Allà és Jesús qui ens parla, en l’Evangeli! Penseu en això. No és difícil, i tampoc

Col·laboracions

cal que siguin quatre: un del Evangelis, petitet, amb nosaltres. L'Evangelí sempre amb nosaltres perquè és la Paraula de Jesús, per poder-lo escoltar”.

“Nosaltres tenim la necessitat d'apartarnos, de pujar dalt la muntanya en un espai de silenci, per retrobar-nos a nosaltres mateixos i percebre millor la veu del Senyor. Això és el que fem en la pregària. Però no ens podem quedar allà! La trobada amb Déu en la pregària ens empeny novament a baixar de la muntanya i tornar a baix, a la vall, on trobem molts germans nostres afeixugats per fatigues, malalties, injustícies, ignoràncies, pobresa material i espiritual”.

“A aquests germans nostres que es troben en dificultat estem cridats a portar els fruits de l'experiència que hem fet amb Déu, compartint amb ells els tresors de la gràcia rebuts”.

“Quan sentim la Paraula de Jesús, escoltem la Paraula de Jesús i la tenim dins el cor, aquella Paraula creix. I

sabeu com creix? Donant-la a l'altre! La Paraula de Crist creix en nosaltres quan la proclamem, quan la donem als altres! I així és la vida cristiana. És una missió per a tota l'Església, per a tots els batejats, per a tots nosaltres: escoltar Jesús i oferir-los als altres. No ho oblideu: aquesta setmana, escolteu Jesús! I penseu en això de l'Evangelí: ho fareu? Ho fareu això? Després diumenge que ve em dieu si ho heu fet, això: dur un petit Evangelí a la butxaca o a la bossa per llegir-ne un petit fragment durant el dia”.

“Aquesta missió és per a tota l'Església, i és una responsabilitat en primer lloc dels pastors – els bisbes, els capellans – cridats a immerngir-se enmig de les necessitats del Poble de Déu, apropant-se amb afecte i tendresa espiritual sobretot als més febles i petits, als últims. Però per complir amb joia i disponibilitat aquesta obra pastoral, els bisbes i els capellans necessiten la pregària de tota la comunitat cristiana”.

Traducció: Marta Nin

Bisbe Piris: “Volíem demostrar que entre tots i per al bé de tothom podem treballar per un nou model social”

Fotografia extreta del web CatalunyaReligio.cat

Les obres dels Habitatges Socials de l'antic Seminari diocesà de Lleida començaran el pròxim dilluns, 3 de març, un cop la Paeria ha donat el corresponent permís municipal de construcció per aquestes dependències destinades a famílies en risc d'exclusió. Així ho ha anunciat el bisbe Joan Píris en una roda de premsa, en la qual ha estat acompanyat pel director executiu del projecte, Paco Campo, i pel delegat diocesà d'Acció Caritativa i Social, Carles Sanmartín.

La primera fase d'aquestes obres suposa executar el gruix del projecte, ja que representa condicionar totes les instal·lacions generals de l'edifici,

la impermeabilització dels terrats, la construcció de l'ascensor i la distribució dels habitatges de la primera planta, la qual podria quedar enllestida després de l'estiu. Aquesta pot acollir les primeres quatre famílies al setembre, un cop es tingui enllestit el protocol del procés de selecció de les famílies, que en aquest moment està elaborant la comissió social amb el suport de psicòlegs, assistents socials i pedagogs, segons ha informat **Carles Sanmartín**.

La setantena de voluntaris, que treballen de forma altruista en aquest projecte, han aconseguit recaptar la meitat del pressupost necessari per la construcció dels 19 habitatges previstos en les quatre

Col·laboracions

plantes de l'edifici del carrer Maragall, 5. Malgrat que el pressupost global està fixat en 900.000 euros, només es requereix una aportació monetària de vora 500.000, ja que la resta respon a contribucions en espècies o en treball personal que no es cobra, segons ha afirmat **Paco Campo**. Fins ara, els diners del projecte han sortit d'un ajut de la Diputació, del Bisbat i de petites aportacions de molts ciutadans anònims i dels actes socials i culturals, que en benefici del projecte organitzen els voluntaris. Aquestes petites aportacions sumen gairebé 50.000 euros. Els darrers 3.300 corresponen a les representacions del teatre solidari del passat diumenge a l'Escorxador, amb la participació de la companyia La Baldufa.

El bisbe **Joan Piris** ha valorat com a punts forts del projecte la generositat dels voluntaris, que havien sabut organitzar-se i treballar plegats amb un objectiu que no era altre que cercar un nou model social. “No ha estat mai la nostra voluntat entrar en la bombolla del totxo i sabíem que tampoc resoldríem el greu problema de les famílies desnonades, però sí que volíem demostrar que entre tots i per al bé de tothom poder treballar un nou model social era possible”, ha dit.

Piris tampoc ha eludit els punts febles del projecte, que va centrar en la necessitat de cercar més recursos. “No tenim patrocinadors ni mecenes i l'època que vivim, tampoc ajuda, però el més important és que hi ha un poble interessat en aquest projecte. Un grup

de persones anònimes que, gota a gota, ens ajuden”. El bisbe Piris malgrat tot ha fet una crida a contribuir en el projecte a qui més té i ha explicat que ell mateix estava contribuint a divulgar el projecte fora de Lleida amb contactes i actes socials, com el de fa un parell de setmanes a Mataró. Segons Paco Campo, amb 250.000 euros es completaria tot el projecte.

En aquesta línia, Carles Sanmartín ha anunciat que els voluntaris, a través de la comissió d'activitats, tenen programes tota una sèrie d'iniciatives solidàries per recaptar fons i ha anunciat que el març hi haurà un concert amb dues corals a l'Auditori; a l'abril, una activitat cultural, i al maig, una exhibició de balls de saló.

Article extret del web CatalunyaReligio.cat a l'enlla: <http://www.catalunyareligio.cat/articles/53739>

Fotografia extreta del web habitatgessociallleida.blogspot.com.es

Las miradas de Jesús

4. A los pobres y marginados (Mt 9,36)

Jesús poseía un evidente poder de persuasión y de atracción de masas. Sus seguidores se dividían en dos tipos de personas, perfectamente diferencia-dos:

los pobres y menesterosos, que encontraban en él algo extraño, misterioso, que les fascinaba; y los escribas y fariseos, que únicamente buscaban argumentos para denunciarlo y sólo le preguntaban para cogerle en lo que decía... Los pobres, los desheredados de la tierra, los que creían de verdad en él, en más de una ocasión, por seguirle, se olvidaron hasta de comer.

Por dos veces recurrió Jesús a esas extrañas multiplicaciones que él solo sabía hacer y que eran capaces de saciar al auditorio... Cada vez que contactaba con estas multitudes, los evangelistas repiten la misma expresión: Jesús, al ver a la muchedumbre, sintió compasión de ella, porque se encontraban despreciados y abatidos, como ovejas que no tienen pastor"... Un rebaño sin pastor es como un timonel sin brújula, como un peregrino sin norte. Así eran los pobres, hambrientos y menesterosos que seguían a Jesús... y las expresiones de Jesús ("me da pena esta gente" o "me entristece esta multitud") no son sino la traducción de un verbo griego (el empleado por los evangelistas) que significa algo así como "se me revuelven las tripas"...

Lo que sucede es que, para no herir susceptibilidades, hemos dulcificado, maquillado tanto las palabras del Maestro, que han perdido su fuerza primigenia y genuina... Pero lo que sintió Jesús al contemplar aquella multitudinaria manifestación de pobreza fue, en realidad, que "se le revolvieron las tripas".

Señor: Tú dijiste un día: "A los pobres los tendréis siempre con vosotros".

Y la verdad es que no hace falta abrir mucho los ojos para constatarlo... Tengo la impresión de que muchas de tus

expresiones se han hecho monotonía y rutina en nuestros oídos: provocan en nosotros una especie de conmisericordia sentimental y placentera que, al igual que una nana lenta y dulce, termina por adormecernos, e incluso dormirmos. Ante el sufrimiento de los demás, nos conformamos con decir "¡qué pena!", pero no movemos ni un dedo para remediarlo.

Todos conocemos las palabras: crisis, paro, recortes, droga, violencia de género, cuchilladas, hambre, niños abandonados en envases de basura... Pero creo sinceramente que, de verdad-de verdad, hacemos mucho menos de lo que debiéramos; dudo de que "se nos revuelvan las tripas".

Cultura

Activitats amb els nés

Taller de contes

Taller artístic dedicat als infants. Es treballarà el món dels contes i els nens i nenes podran deixar anar la seva creativitat amb dibuixos i colors.

Tots els dissabtes de 22 de març al 12 d'abril.

Hora: 10.30 h. Durada: 2 hores.

Fundació Francisco Godia (Diputació, 250

) Edat recomanada de 3 a 12 anys. Preu, 5,50€. Es recomana telefonar al 93 272 31 90 per reservar plaça.

Exposicions

Finestres al món

Aquest espai us apropa a la realitat de països en desenvolupament a través d'una sèrie de curtsmetratges protagonitzats per persones del mateix país. Molt interessant per veure la valentia d'aquests pobles per tirar endavant.

Del 6 de març al 31 d'agost

Hora: De dilluns a diumenge i festius, de 10.00h a 20.00h

CaixaFòrum (Av. Francesc Ferrer i Guàrdia, 6-8. T. 93 476 86 00). Accés gratuït.

Llibres

S'apropa Sant Jordi. Em direu que encara falta una mica més d'un mes, però podem començar a veure quins llibres han sortit per poder triar millor el que volem llegir o regalar. Avui us en presento dos.

Cuyàs, Manuel. *El nét del pirata*. Barcelona: Proa, 2014

Records d'infantesa d'aquest autor molt conegut actualment per la seva participació en tertúlies radiofòniques i televisives. Molts de vosaltres el coneixereu pel seu article a el *PuntAvui* i per haver col·laborat en les *Memòries* de Jordi Pujol. És un llibre divertit, amable, tendre. I és una bona manera de conèixer la vida social i cultural d'una ciutat com Mataró.

Santos, Care. *Desig de xocolata*. Barcelona: Planeta, 2014

El llibre, Premi Ramon Llull 2013, ens explica la història de tres dones que tenen en comú el seu gust per la xocolata i pretén recrear tres moments històrics diferents de Barcelona: l'actual, el del segle XIX i el del segle XVIII. Podríem dir que la protagonista de la novel·la és la xocolatera de porcellana blanca amb la que les tres dones es preparen la xocolata desfeta. Molt interessant per descobrir una Barcelona diferent.

Xerrades

El meu futur està dins el "big data"? A

càrrec de Toni Gabaldón, cap de grup de Genòmica Comparativa i Rodney Hernández, cap de Sistemes Científics

Què és el "big data"? Aquest nom potser ens sembla estrany, però si parlem de "viquipèdia" ja ho trobem més normal. Doncs bé, "big data" és, ni més ni menys, un sistema que manipula grans conjunts de dades. Aquesta tecnologia és útil per a moltes coses, com per exemple en la recerca de la salut i serà interessant veure si és necessària per la nostra vida personal, o bé com hi podem accedir. Com a persones grans hem d'estar al dia de tota aquesta revolució tecnològica que ens envolta.

Data: Dimecres, 19 de març

Hora: 19h

Biblioteca de Catalunya. Sala de la Caritat (Hospital, 56. T. 93 257 00 23)

Mite i ciutat II: la ciutat colonial

Conferència a càrrec de Pedro Azara, professor d'estètica i teoria de les arts a la Universitat Politècnica de Barcelona.

Es comentarà l'imaginari mític de la fundació de ciutats: qui fundava, quines divinitats els ajudaven o els ho impedièn, quines proves havien de superar. Molt interessant per entendre la història del Mediterrani.

Dilluns 24 de març. Hora: 11.30h.

CaixaFòrum (Av. de Francesc Ferrer i Guàrdia, 6-8. T. 93 476 86 00) Preu 4€. Descompte del 50% als clients de la Caixa

Agenda 2014

Abril

Dijous 3: Reunió d'animadors. A les 5 de la tarda, a València 244, planta 4a, sala d'actes.

Tema VIII – RETRAT DEL DÉU DE JESÚS.

Maig

Dijous 8: Reunió d'animadors. A les 5 de la tarda, a València 244, planta 4a, sala d'actes.

Tema IX – L'ESGLÉSIA NOMÉS TÉ SENTIT SI ÉS SIGNE DEL REGNE DE DÉU.

Dimecres 14, XXVIII Trobada interdiocesana de Vida Creixent a Montserrat.

A partir del 1 d'abril podran fer-se reserves per a la trobada, a secretaria de 5 a 7 de la tarda. Preu aproximat viatge i dinar sobre 30 euros, pendent de confirmació.

Juny

Dijous 5: Reunió d'animadors. A les 5 de la tarda, a València 244, planta 4a, sala d'actes.

Tema X – EL REGNE DE DÉU TAMBÉ ÉS DE LA TERRA.

Dissabte 21 : Trobada final de curs oberta a tothom. Matí a la parròquia de la Verge de la Pau.

Inici a les 10:30, conferència a les 11 h a càrrec del bisbe auxiliar Sebastià

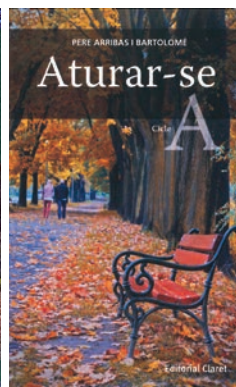
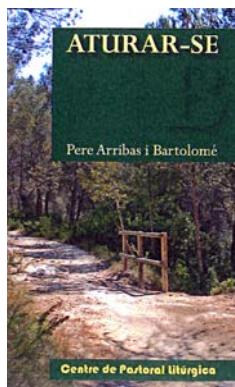
Taltavull. A les 12 h. Eucaristia per compartir i donar gràcies per tot el curs. Després un petit refrigeri de germanor. L'acte tindrà lloc a la parròquia de la Verge de la Pau (Pl. Ferran Casablanca, 4-6, entre Mandrí i Ganduxer. Per poder-hi arribar teniu els autobusos següents: 14, 16, 58, 64, 70, 72 i H6).

NOU CURS

Setembre

Dijous 18: Reunió d'animadors. A les 5 de la tarda, a València 244, planta 4a, sala d'actes.

Tema I – VELLESA I MADURESA.

Aquests llibres, són un recull de "reflexions", dels Evangeli de Sant Marc, any litúrgic B, i de sant Mateu, any litúrgic A. Del diaca permanent Pere Arribas i Bartolomé, al preu de 10 euros cadascun. Els trobareu a la secretaria i a les llibreries Claret.

La Secretaria de Vida Creixent romandrà oberta de dilluns a divendres en horari de 5 a 7 de la tarda, al carrer València 218, 1er,2a, esq.

vidaCreixent

MOVIMENT CRISTIÀ
DE GENT GRAN